

Marts 1885 197,709,808 Kr. og den 31te Marts 1891 186,625,696 Kr. Det giver en Fremgang af lidt over 11 Millioner. Der er imidlertid i samme Tid blevet bygget Særbaner for 12 Mill. Kr., idet Særbanerne i 1885 repræsenterede 144 Mill. — jeg bruger nu runde Tal — og i 1890 156 Mill., saa at Særbanebygningen i disse Aar repræsenterer en Kapital af 12 Mill., men da de næppe kunne regnes mere end til halv Værdi, om de overhovedet kunne regnes dertil, kan man sætte dem til 6 Mill.; det er ikke taget løst hen, men efter den Rente, Særbanerne nu kunne give. Følgelig er der paa disse Punkter en Fremgang af 17 Mill., Tilbagegangen var 28 Mill., og der bliver altsaa med et rundt Tal, som jeg tror kommer. Virkeligheden nær, i det hele en Tilbagegang paa 11 Mill. — Ser jeg saa paa Finansloven, som den foreligger nu, og som den blev vedtagen for Finansaaaret 1884—85, er Forholdet det, at Indtægten paa Finansloven 1884—85 var anslaaet til 57,053,636 Kr., Udgiften til 47,979,340 Kr., saa at Overskuddet paa denne sidst vedtagne Finanslov var over 9 Mill. Men det var ogsaa temmelig meget, det skal jeg erkende. Det var den sidst vedtagne Finanslov, om hvilken en Folketingsmand udtalte, at den var lig en barberet Puddel, og om hvilken en nu afdød Landstingsmand sagde, at den var uanstændig for dette Ting at vedtage. Den blev imidlertid, som vi vide, vedtagen, men jeg erkender, at dens Overskud var for stort, der er ingen Mening i at have saa stort et Overskud, og Finansloven havde jo ogsaa givet et Overskud det forrige Aar. Udgiften paa den Finanslov, der nu foreligger for os, er jo anslaaet til 55,545,921 Kr., Indtægten til 55,084,029, saa at Overskuddet altsaa bliver 461,892 Kr. Overskuddet er nu i Virkeligheden større, idet de to Millioner, som der paa § 26 foreslaas bygget Stibe for, for at Staten kan overtage Turen fra Esbjerg til England, ikke ville blive anvendt, saa at Overskuddet i Virkeligheden bliver 2,461,892 Kr., jaaledes som Finansloven nu foreligger fra Folketingets Side. Naar man saa spørger videre, hvad Grunden er til, at det store Overskud, vi havde de foregaaende Aar, er blevet forvandlet til et Underskud, endog et ret betydeligt Underskud af 11 Mill., som jeg tror er det virkelige Underskud, der har fundet Sted i Provisorietiden, ligger Svaret overmaade nær, og jeg antager ogsaa, at de højtærede Ministre fra deres Side, navnlig Krigsministeren, ville svare, at det ligger i, at der var blevet saa uoverordentlig meget forløst i Forvejen og

at der derfor var saa meget at oprette. Smidlertid er det jo klart, at denne Stilling med stadigt Underskud ikke kan fortsættes. Man maa søge at staffe Balance enten ved at formindste Udgifterne eller forøge Indtægterne. Men paa den anden Side tilstaar jeg, at jeg efter nu at have gjort mig nærmere bekendt med den finansielle Stilling, saa godt jeg har kunnet, ikke tror, at denne endnu er værre, end at der kan blive Penge til sociale Formaal. Ogsaa efter de Tal, jeg her er fremkommen med, antager jeg, at der kan blive Penge saa vel til sociale Formaal som til nyttige Foretagender og dog blive Balance. Men Forudsætningen er rigtig nok, at man hører op med at bruge disse mange Millioner til Fæstningsanlæg og overhovedet til Krigsvæsen. Vi maa ned paa det Budget, naar der skal staffles Balance til Veje, og der skal blive Penge til produktive Formaal. Jeg maa vel ogsaa antage, at det heller ikke er Meningen at blive ved paa den Maade. Jeg skal jaaledes oplyse for den ærede Krigsministers Vedkommende om nogle Talstørrelser. Jeg veed jo nok, at den ærede Krigsminister ikke holder af de Tal, som jeg gerne har at oplyse ham om, og det kan ogsaa godt være — om jeg end ikke erindrer det — at de ere komne frem før, det tør jeg ikke benægte, men de kunne ikke være fremkomne for tit. Det varer jo længe, inden en Ting trænger ind i den almindelige Bevidsthed. Fra 1841 til 1851 blev der i Kongeriget, regnet som $\frac{3}{4}$ af det da værende Monarki, aarlig udgivet til Forsvarsvæsenet 4,889,000. Det var det hele. Vi havde den Gang heller ikke almindelig Værnepligt: det var en meget lille Del af Befolkningen, der da var værnepligtig. Smidlertid var det jo dog den samme Del, der førte Krigen ret heldig i Aarene 48—50. Fra 1853 til 1864 fordobledes Udgifterne til Forsvarsvæsenet og bleve 8,328,000 Kr. Det var Rigsraadsperioden, den nationalliberale Periode. Man var den Gang altsaa ikke kommen videre, end til 8,328,000 Kr. gennemsnitlig — Tallene ere stadig gennemsnitlige. — Fra 1865 til 1875 kostede vort Forsvarsvæsen 12,723,000 Kr. Fra 1875 til 85, den Tid, da Venstre har været Flertal i Folketinget, kostede det gennemsnitlig 16,219,000 Kr., og endelig kostede det paa den sidste af Rigsdagen vedtagne Finanslov 18½ Mill. Kr. I Aar forlanges der til Forsvarsvæsenet 27¼ Mill. altsaa 50 pCt. mere. Jeg skal for at undgaa enhver Misforstaaelse straks bemærke, at naar jeg siger 27¼ Mill., er derunder indbefattet, hvad der vedrører Pensionsvæsenet, Sessionsvæsenet, Sudkvartering og alt, hvad der overhovedet